

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 623/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца Агенције за вештачење и консалтинг, АА предузетник, ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Крагујевцу, у седници одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је дана 26.08.2020. године Првом основном суду у Београду поднео тужбу против тужене, ради исплате.

Решењем П 29921/20 од 29.07.2020. године, Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и уступио предмет Привредном суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Крагујевцу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008...65/2018), привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних

субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, предмет спора је исплата накнаде и награде за рад вештака, са законском затезном каматом.

Према Закону о судским вештацима ("Службени гласник РС" број 44/2010) послови вештачења у смислу овог закона представљају стручне активности чијим се обављањем, уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружају суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2); вештачење обављају и физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачењем (члан 4); вештак има право на накнаду трошкова и право на награду за рад (члан 5); физичко лице може обављати и вештачење само ако је уписано у регистар вештака (члан 8).

По Закону о привредним друштвима, привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити (члан 2).

Из цитираних законских одредаба произлази да вештак није привредни субјект нити обавља привредну делатност (првенствени циљ обављања вештачења није стицање добити већ је то пружање суду или другом органу који води поступак потребних стручних знања за утврђење оцене или разјашњење правно релевантних чињеница). С обзиром да се у овом случају не ради о спору између привредног субјекта и другог правног лица нити се ради о привредној делатности, то је за поступање у овој парници надлежан Први основни суд у Београду, на чијем се подручју налази седиште тужене.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**